

Notenkrakers. Al een maand lang spraken de jongens op school van »kraaien met witte vlekken«, die hier en daar in de bosschen zouden rondzwerven. Ik durfde niet aan notenkrakers denken, daar begin September mij wel wat al te vroeg voorkwam voor deze wintergasten. Totdat den 8sten October een der leerlingen met een pas geschoten notenkraker bij mij kwam. 't Exemplaar meet 32 c.M., de snavel 5 c.M. De onderkant is dicht bezaaid met druppelvormige witte vlekken op bruinen grond. Van boven en op de vleugels liggen de vlekken dunner verspreid. Stuit en staartend zijn wit.

Ruurlo.

K. ZWART.

— In het winteralbum van Verkade zie ik, dat »de Notenkraker« een zeldzame gast is in ons land. Het intrasseert u dus waarschijnlijk te hooren, dat wij sinds enkele dagen 3 zulke vogels op mijn terrein zien. Ze zijn bijzonder mak, zitten op het dak van het huis of in den tuin op boomen en heesters en blijven rustig zitten al is er leven in hun buurt. Ze genieten van de wesp en hommels, die hier nog rondvliegen en vanmorgen vloog er zelfs een in de lighal, toen hij een insect achtervolgde. De kinderen waren daar aan het spelen, dus stil was het er niet. In de omgeving zijn weinig sparren en dennen, hier zijn er veel aangeplant, daardoor blijven ze zeker lang hier.

Bloemendaal.

E. D. V. D. BROECKE.

Door deze deel ik u mee dat ik dezen zomer in de duinen bij Wijk aan Zee ± 150 exemplaren heb gevonden van *Anacamptis pyramidalis*. Deze planten stonden niet alleen in duinvalleien maar ook tegen hooge duinhellingen. Ook vond ik daar *Coronilla varia* (waarschijnlijk met fazantenvoer aangevoerd).

Haarlem.

W. KLIJN.

Ook in de Bloemendaalsche duinen groeide dit jaar *Anacamptis* zeer overvloedig, zelfs langs den binnenrand.

Th.

Physalis. — Te Haamstede vond ik in een haag *Physalis Alkekengi*, volgens Heukels, een zeldzame plant. Er stonden slechts enkele exemplaren.

Ellemeet.

H. I. SPEK,

leerling R. H. B. S. Zierikzee, 3de klas.

Gevlekte Doovenotel. — Naar aanleiding van het artikel in *D. L. N.* over Gevlekte Doovenotel (*Lamium maculatum*) kan ik mededeelen, dat deze plant op de rivierklei ten zuiden van den Ouden IJssel zeer algemeen voorkomt, ja, er talrijker is dan eenige andere *Lamium*-soort. Op 't zand ziet men *L. maculatum* niet of bijna niet. Verleden jaar (1912) vond ik in de lente verscheidene exemplaren met de bleke of witte streep over de bladeren; later toen de planten gingen bloeien echter niet meer; ik maakte daaruit op, dat die streep later groen wordt. Ik acht het zeer onwaarschijnlijk met gekweekte of verwilderde exemplaren te doen gehad te hebben, want vooreerst is *L. maculatum* hier zeer talrijk en verder was in de nabijheid volstrekt geen tuin of buitenplaats, hoogstens een boerenhof, maar ook dat was nog eenige honderden meters verwijderd. Meermalen vond ik van *L. maculatum albino's*, gewoonlijk echter was de bloemkroon dan zeer licht rose, en slechts zelden zuiver wit. Toch vind ik, dat men betrekkelijk gemakkelijk deze albino's van *L. maculatum* van *L. album* kan onderscheiden. Vooreerst is er verschil in den geheelen habitus, in iets »ik en weet niet wat.« Verder heeft de lip van *L. album* door 't honingmerk een iets andere, soms iets geelachtige tint. Ook bladvorm en bladtanden zijn verschillend, eveneens de helmknoppen. Maar ook meen ik wel opgemerkt te hebben, dat 't groen van de bladeren van *L. maculatum* in den regel donkerder is dan dat van de bladeren van *L. album*.

Doetinchem.

N. G. KAM.

Volksnamen van vogels. — Toen ik dezen zomer op Schiermonnikoog was, had ik de gelegenheid, om eenige volksnamen van vogels op te teekenen; de jachttopziener, die ze mij mededeelde, kon behoorlijk rekenschap geven van de soort, die met elk der namen bedoeld wordt. Hij noemde: de zilvermeeuw = kowwe; 't stormmeeuwje = mieuwk; 't dwergsterntje = kniert; de tureluur = tjoewt; de kneu = rebientje; de leeuwerik = letz; de strandplevier = grilltje; 't goudhaantje = toomelid; de zwaluw = swalje; de kempiaan = wielsterhoane.

Sommige van de namen waren nieuw voor mij; de naam voor 't goudhaantje, toomelid = taumlid, is al bijzonder teekenachtig. Ik twijfel er niet aan, of overal in ons land schuilen nog veel pittige vogelnamen en 't is wel de moeite waard, ze te verzamelen. Daarbij blijkt dan dikwijls genoeg, dat 't volk de kleine vogeltjes nog veel beter van elkander weet te onderscheiden, dan men gewoonlijk meent.

JAC. P. TH.